

de teennagel bestreden de drie 'kampen' elkaar met elk een eigen beleid, respectievelijk nagelectructie, wigexcisie en fenolbehandeling.

Consensusbespreking

Deelnemers aan de consensusbespreking waren verdeeld in hun oordeel: het was illustratief een dergelijke bijeenkomst bij te wonen, maar daar het onderwerp 'Beleid bij een dreigende miskraam' weinig stof tot discussie gaf, was het een saaie bijeenkomst. Het panel deskundigen, bestaande uit prof. dr. P. Treffers, gynaecoloog, en dr. A. Sips, huisarts, was uitstekend in het onderwerp ingevoerd. Het ad hoc uit congresgangers samengestelde panel bleek veel minder op de hoogte en was niet in staat voor de vuist weg relevante discussiepunten aan te dragen.

In de toekomst lijkt het verstandiger om een consensusbespreking over een meer controversieel onderwerp op te voeren, met speciaal uitgenodigde huisartsen, die zich van te voren hebben voorbereid. Voor de consensusbespreking kunnen zij enige tijd in kleine groepen met congresdeelnemers de discussiepunten bespreken.

Het Sinterklaasgevoel

Terug in de grote zaal werden de aanwezigen toegesproken door de huis-, tuin- en keukenhoogleraar Theo Voorn, die er steeds weer in slaagt om van iets gewoons iets bijzonders te maken. De huis-, tuin- en keukentherapie werd het publiek voorgeschoteld in sappige dia's met onder andere olie, azijn, nat verband, hakverhoging en rode lamp. Na wat meer gedegen onderzoek blijft van deze middelen meestal weinig heel, maar de dokter verkiest het 'Sinterklaasgevoel' boven het 'Zwartepietgevoel': het lege handen-syndroom misschien? Aanbevolen werd op zoek te gaan naar iets dat kostbaarder is voor de patiënt dan een recept: de relatie met de patiënt, een uitleg voor de klachten die geloofwaardig is, een eenvoudig middel... inderdaad een kunst!

In zijn afsluitende lezing verklaarde Vic Tielens nog eens de keuze van het onderwerp. In het no-nonsense tijdperk past een voor huisarts én patiënt inzichtelijke benadering. Naast gedragswetenschappelijke verworvenheden breiden de medisch-technische mogelijkheden zich uit en komen standaarden tot stand. De NHG-voorzitter greep de kans om deze aanstaande NHG-producten nog even onder ieders aandacht te brengen.

Het slot was verrassend: de aankondiging voor *Praktijk in uitvoering*, het NHG-congres op 1 december 1989 in het Haagse Congresgebouw, ging gepaard met de onthulling van een nieuw verkeersbord. Aangezien het bord bleek te behoren

tot de categorie met een aanduiding van gevaar, riep het enige vraagtekens op... de tijd zal het leren.

Een goede zet lijkt het uitloven van een prijs voor het beste ontwerp voor een patiëntenvoorlichtingsfolder. Daarover leest u binnenkort meer.

Perfekte organisatie

De congrescommissie '88 werd terecht in het zonnetje gezet voor de perfecte organisatie, waarbij vooral de goede workshops opvielen. Praktisch en goed uitgevoerd was ook het boekje met abstracts dat de deelnemers direct in ontvangst konden nemen. De congrescommissie liet ook muzikaal van zich horen met een fraai 'somatic'-'lied.

Het klapstuk van de middag werd verzorgd door Sint Nicolaas in eigen persoon. Deze hield de zaal in zijn greep met onder meer grappen over verschillende artsenorganisaties. De Goedheiligman bleek goed op de hoogte van enkele kenmerkende trekjes bij het NHG en zijn bestuurders en werd ondanks een fikse verhoging onder zijn schoenzolen door velen herkend.

Ook de NHG-speculaas van Zwarte Piet viel bij het publiek in goede aarde. Een prima uit-smijter.

Over het avondprogramma zal ik kort zijn; de vergelijking met vorig jaar dringt zich echter op: de sfeervolle ambiance van de Zutphense Hanzehof met de vloeiende overgang van diner naar feest en de ruimere dansvloer werden node gemist.

Achteraf stel je je de vraag wat er van zo'n congres blijft hangen, want daar gaat het tenslotte om. Allereerst de herinnering aan een gezellige dag, maar dat niet alleen: hoewel onderzoeksresultaten nog slechts in beperkte mate voorhanden zijn, gaven de workshops inzicht in het eigen handelen en de vooringenomenheid hiervan. Hopelijk weten we de patiënt over te brengen dat huis-, tuin- en keukentherapie (ofwel zelfhulp) mogelijk en zinvol is. De aanzet tot het congres van 1989 is hiermee gemaakt. ■

Archief

Door mutaties belanden nogal wat pakken gegevens van overgeschreven patiënten in mijn bus – pakken waar eenvoudig geen doorkomen aan is. Het enige wat erop zit, is moeizaam de brieven doornemen en de relevante gegevens op een nieuwe groene kaart zetten (tot en met de tonsilletonie van Jantje in 1966).

Ik begin het bijna onbehoorlijk en oncollegiaal te vinden om de boel maar zomaar in je bus te kwakken, waar je letterlijk uren mee bezig bent om er iets begrijpelijks uit samen te stellen. Ook in verband met toekomstige computerisering is het zeer aanbevelingswaardig een overzichtelijk geheel in je bak te hebben.

Aanbevelingen:

- Laat je assistente op regelmatige tijden je archief 'schonen' – d.w.z. brieven ouder dan 5 jaar eruit halen – en kijk dan zelf na wat relevant is en bewaard moet worden; 90 procent blijkt de prullebak in te kunnen.
- Streep met een viltstift relevante zaken op de groene kaart aan; ook dat is vereenvoudigend bij toekomstige computerisering.
- Wanneer je met een vervolgkaart begint, ga dan na of de eerste kaart niet met een paar regels op een nieuwe patiëntenkaart genoteerd kan worden.
- Loop de gegevens die je naar een nieuwe huisarts stuurt, eens door en wees zo collegiaal om een overzichtelijk geheel naar je opvolger te zenden, niet van: zoek het maar uit, hier is de handel.

Moge het een en ander bijdragen tot een beter gebruik van de groene kaart (die ik nog niet direct zie verdwijnen), en een verbetering van overdracht en computerisering van de praktijk.

J.A. Sleijffers,
huisarts te Utrecht

Naschrift

De Commissie Praktijkvoering van het Nederlands Huisartsen Genootschap heeft kennis genomen van de inhoud van dit schrijven en geeft te kennen brieven van dergelijke strekking van harte te ondersteunen.

NOTA BENE

Het als humaan beschouwen van actieve euthanasie bij huisdieren wijst op het meten met twee maten.

Stelling bij: Schalij MJ. Anisotropic conduction and ventricular tachycardia [Dissertatie]. Maastricht: Rijksuniversiteit Limburg, 1988.